

Началникътъ на отбраната графъ Толстой зорко следъше бѣснитѣ тълпи на турци и насочваше решителнитѣ удари тамъ, кждето бѣха най-нужни. Той видѣ, че турцитѣ долу имаха още непожтнати резерви, а у него всичко бѣ на огнената линия и нѣмаше ни единъ свободенъ човѣкъ. Едно нѣщо му се хвърли въ очи: отъ близкитѣ скали се вдигнаха нѣкакви призрци; бледни живи люде, които съ куцане се отправяха къмъ окопитѣ на стрелцитѣ и като намираха тамъ свободни пушки на убити, заемаха мѣстата имъ. Тѣй ратницитѣ отъ III. опълченска дружина помагаша на своитѣ бойни другари. Нашитѣ загуби бѣха голѣми. До 11 августъ прислугата на орждията на „Стоманената“ се промѣни два пжти. Боятъ се разгорѣ навредъ. На „Орловото гнѣздо“ се биеха гърди съ гърди, и защитницитѣ, задушавани отъ числото на атакуващитѣ, слабѣха... Изведнажъ отзадъ се чува викове. Като се обърнахъ назадъ, началникътъ на отряда забеляза препускащъ на конъ по шосето казакъ, който викаше нѣщо. Както се разбра после, генералъ Радецки съ осмия корпусъ идѣше къмъ прохода. Хората изведнажъ се преобразиха. Умората внезапно изчезна. Съ викове „ура“ тѣ се нахвърляха на турцитѣ и съ общи усилия ги сметоха и отхвърлиха долу. Бѣше около 11 часа сутринята.

Турцитѣ вначало бърже бѣгахъ долу, после се събраха въ страничнитѣ долчинки и като по взаимно съгласие и дветѣ страни прекратиха стрелбата. Умората и у дветѣ страни прекрати за известно време нападението. Защитницитѣ на прохода, прилегнали до скалитѣ и затворили очи, потънаха въ пълно равнодушие. Убити и ранени лежаха навредъ, а да се помогне на последнитѣ бѣ трудно — нѣмаше медицински персоналъ, нѣмаше вода. А слънцето печеше по-силно и по-силно. Бойнитѣ припаси се свършиха. На „Стоманената“ уцелѣ само едно орждие, но и то нѣмаше съ що да стреля; всички запалки бѣха изхарчени. На кржглата батарея орждията останаха цѣли, но изранената прислуга трѣбваше да се замѣни отново съ опълченци.

Радостната вестъ за приближаването на генералъ Радецки съ осмия корпусъ вдѣхна безкрайна енергия на защитницитѣ и, като си отдѣхнаха два часа, хората се размърдаха, и отново се започна подготовка за сре-